

mangé Aar, som vi have levet under den, der blev vedtagen i 90erne. Det vilde ikke være rigtigt og forsvarligt.

Altsaa, der er en af de Opgaver, som den nuværende højtærede Regering har nævnt at den vil have fremmet, og da der fra alle Sider er Enighed om at komme til Forstaaelse om denne Lov, siger jeg, at der er et Berøringspunkt; lad os saa se, om vi kunne komme videre frem paa andre Punkter. Der er jo nævnt forskellige andre Ting; jeg tror, at det var den højtærede Indenrigsminister, der nævnte, at der vilde blive gjort Forsøg med en anden Beskatning end Ejendomsskylden. Det skulde glæde mig meget, om man kunde finde noget, der var bedre end den, thi det kan jo ikke nægtes, at der ikke er almindelig Tilfredshed med Ejendomsskylden, navnlig ikke ude mellem de smaa Ejendomsbesiddere. Som det allerede er nævnt her i Tinget, gøre adskillige af dem gældende, at de smaa Ejendommers Merværdi er fremkommet ved, at det personlige Arbejde paa Lodden har været dygtigere og bedre end paa de større Ejendomme. Jeg skulde derfor ikke have noget imod, om man kunde finde en anden Beskatningsmaade, der var bedre og mere retfærdig end Ejendomsskylden.

Der var et andet Punkt forleden Dag, der gav Anledning til en ret hidsig Diskussion; det var angaaende det Udvalg, der var nedsat til at gennemgaa Forhørene angaaende Albertis Embedsførelse. Jeg var Medlem af dette Udvalg, men fandt ikke Anledning til at blande mig i denne Diskussion, og jeg kan godt sige af hvilken Grund. Jeg har en vis Respekt for de korte Bemærkninger. Jeg tror ikke, det har været Forretningsordenens Forudsætning, at man saadan kunde faa Ordet for en kort Bemærkning, naar en eller anden har talt, at en ny Taler paa den Maade skulde kunne gribe ind. Jeg tror derimod, at det har været Forudsætningen i Forretningsordenen, at den korte Bemærkning kan gøres, for at enten en Taler, der er bleven misforstaaet, kan fremkomme med en Berigtigelse, eller fordi en eller anden kunde give en faktisk Oplysning. Men da det gik saaledes den Dag med korte Bemærkninger fra alle Sider, tav jeg stille. Ellers vilde jeg, hvad jeg nu vil gøre her, gøre opmærksom paa, at det, som Folketinget havde vedtaget gennem sin Beslutning, var at nedsætte et Udvalg paa 15 Medlemmer til at modtage og gennemgaa Akterne vedrørende de angaaende forhen-

værende Justitsminister Alberti afholdte Forhør. Udvalget afgiver, hed det, Betænkning og Indstilling til Tinget. Og da vi saa efter Forhandlingerne i dette Udvalg skulde til at afgive en Betænkning, indtog jeg det Standpunkt, at jeg ikke fandt mig foranlediget til hverken at fraraade eller tilraade nogen Rigsretsanklage, og allermindst kunde jeg gøre det overfor Folk, der ikke var Tale om her. Det siger jo sig selv efter Beslutningens Ordlyd, hvilken Opgave Tinget havde. Derfor kunde jeg ikke se, der var nogen Grund til at gaa med, saa meget mindre som Forhørene den Gang ikke vare tilendebragte. De ere nu tilendebragte, og naar Sagen kommer til at foreligge, vil man kunne tage sit Standpunkt til den. Efter den Beslutning, Tinget havde vedtaget, mente jeg, det vilde være ukorrekt at gøre nogen som helst Indstilling, og derfor lød min Indstilling saaledes: „Et fjerde Mindretal (N. Jensen) kan lige saa lidt som Flertallet efter det foreliggende tiltræde Indstillingen om Rigsretsanklage mod nogen, og da Forhørene over Albertis Embedsgerning ikke ere afsluttede, gør Mindretallet ingen Indstilling.“ Det troede jeg var det korrekteste, fordi man skal jo dog have tilstrækkelige Oplysninger, inden man kan gaa dertil. Jeg var ikke klar over Stillingen, og derfor stillede jeg mig, som jeg gjorde.

Hyller: I Marts Maaned d. A. paa-talte jeg nogle Tvistigheder ved nogle af vore Lodserier; de vare fremkomne ved, at Helsingør Lodseris Overinspektør Bardenfleth havde sendt sine Lodser ud i Farvande, som laa under andre Lodserier, og disses Lodser havde ikke fundet sig beføjede til at lade dette passere, men havde lagt Sag an mod Helsingør Lodseri. Den daværende Forsvarsminister, det nuværende ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), lovede den Gang at skulle tage Sagen under nøje Overvejelse og sagde endydermere, at denne Sag vedrørende Lodsspørgsmaalet allerede var under Overvejelse. Og da tidligere det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), da han var Forsvarsminister, havde udtalt sig i samme Retning om, at denne Sag var under Overvejelse i Ministeriet, havde man den Gang ventet, at der skulde komme et godt Resultat ud af disse Overvejelser for de Lodser, der havde klaget over Bardenfleth. At disse Klager ikke have været uberet-tigede, fremgaa af en Dom, der den 9.